

De Volkskrant plaatst een ingezonden stuk van Martin Slagter, waarin hij aangeeft grote moeite te hebben met 1 (verouderd en reeds vervangen) beoordelingscriterium bij een schrijfexamen van mijn bureau. De heer Slagter vraagt zich af waarom de inspectie mijn taalexamens goedgekeurd heeft.

Tot vandaag was de heer Slagter bij mijn bureau niet bekend. Ik heb nooit enige feedback van hem op mijn examens mogen ontvangen.

Navraag in het ROC waar de heer Slagter werkzaam is, maakt het mij al snel mogelijk om zijn uitspraken in een ander daglicht te plaatsen.

Vanuit de roc's komen in de loop van de dag talloze verontwaardigde reacties binnen, zelfs van directe collega's van de heer Slagter.

Als de heer Slagter de moeite had genomen om binnen zijn ROC het actuele examen op te vragen (te downloaden via een afgeschermd website) of kort contact had opgenomen met mijn bureau, had hij geweten dat alle examens Nederlands reeds lang voorzien zijn van nieuwe beoordelingsformats.

De (positieve) feedback vanuit de roc's en voortschrijdend inzicht maken dat de examens en de beoordelingscriteria regelmatig veranderen en verbeterd worden.

De uitgangspunten bij het formuleren van de beoordelingscriteria zijn eenvoudig en helder:

- het kwalificatiedossier beschrijft de niveaus die voor de verschillende vaardigheden behaald moeten worden;
- de Raamwerken en het Referentiekader geven de criteria bij deze niveaus en vaardigheden;
- deskundige beoordelaars beoordelen met behulp van deze criteria de prestaties van de leerling en onderbouwen hun oordeel.

Een volstrekt logische en legitieme wijze van beoordelen. Deze werkwijze verschilt niet of nauwelijks van de werkwijze van de overige leveranciers van examenproducten. De taalexamens voldoen keurig aan de standaarden 3 (inhoudelijk voldoen aan de uitstroomeisen) en 4 (voldoen aan toetstechnische kwaliteitscriteria) van de inspectie.

Ik heb 25 jaar als taaldocent gewerkt in het mbo, ook nog in de jaren dat er landelijke eindexamens bestonden. Ik heb, net als Martin Slagter, met pijn in het hart ervaren hoe het niveau van onze leerlingen steeds verder zakte.

Gevochten voor meer uren. Contacturen (lessen) wel te verstaan. Geageerd tegen de outputfinanciering. Zelfs in Den Haag gepleit voor een verhoging van de taalniveaus in de kwalificatiedossiers. Gevochten om taal op de kaart te houden. Mijn bedenkingen geuit tegen de invoering van het competentiegerichte onderwijs.

In de 25 jaar dat ik als docent, mentor en leertrajectbegeleider werkzaam ben geweest in het mbo heb ik mijn leerlingen altijd geleerd om rechtstreeks, open en eerlijk te communiceren met andere mensen. Dit is niet alleen een vaste waarde in mijn dagelijkse handelen, maar ook een elementair onderdeel van de zakelijke visie van mijn bureau.

De manier van communiceren van de heer Slagter vind ik, net als veel docenten in het land, ongepast, kwetsend en zeker niet respectvol. Dat is de reden dat ik de heer Slagter uitgenodigd heb om echt met mij in gesprek te gaan. Kernwaarden daarbij zijn voor mij openheid, respect en zelfreflectie.

Inmiddels wordt hier weer met veel energie en met liefde voor het vak verder gewerkt aan de constructie van nieuwe examens en lesmaterialen voor het veld.

Luutsen de Vries – Directeur De Vries Taaltrainingen